UOHSX00J5C6S

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0157/2023/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-04346/2024/161 Brno 2. 2. 2024

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 29. 11. 2023, který byl Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže doručen téhož dne, navrhovatelem –

- **AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o.**, IČO 49356089, sídlem Pražská 1321/38a, 102 00 Praha 10, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 4. 9. 2023 Mgr. Danielem Jankaničem, advokátem ev. č. ČAK 15942, sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0549/2023/VZ, č. j. ÚOHS-45272/2023/500 ze dne 14. 11. 2023 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Pražské služby, a.s.**, IČO 60194120, sídlem Pod Šancemi 444/1, 190 00 Praha 9, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 12. 9. 2023 advokátní kanceláří act Řanda Havel Legal advokátní kancelář s.r.o., IČO 27636836, sídlem Truhlářská 1104/13, 110 00 Praha 1,

učiněných v zadávacím řízení zahájeném za účelem zavedení dynamického nákupního systému „**Provádění prací letní a zimní údržby pozemních komunikací**“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 6. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 6. 2023 pod ev. č. Z2023-027766 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 3. 7. 2023 pod ev. č. 2023/S 125-397627

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0549/2023/VZ, č. j. ÚOHS-45272/2023/500 ze dne 14. 11. 2023

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 4. 9. 2023 návrh navrhovatele – AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o., IČO 49356089, sídlem Pražská 1321/38a, 102 00 Praha 10, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 4. 9. 2023 Mgr. Danielem Jankaničem, advokátem ev. č. ČAK 15942, sídlem Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7, (dále jen „**navrhovatel**“) – na přezkoumání úkonů zadavatele – Pražské služby, a.s., IČO 60194120, sídlem Pod Šancemi 444/1, 190 00 Praha 9, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 12. 9. 2023 advokátní kanceláří act Řanda Havel Legal advokátní kancelář s.r.o., IČO 27636836, sídlem Truhlářská 1104/13, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavate**l“) – učiněných v zadávacím řízení zahájeném za účelem zavedení dynamického nákupního systému „Provádění prací letní a zimní údržby pozemních komunikací“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 6. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 6. 2023 pod ev. č. Z2023-027766 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 3. 7. 2023 pod ev. č. 2023/S 125-397627 (dále jen „**zadávací řízení**“ nebo „**veřejná zakázka**“).

2. Dnem obdržení předmětného návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 4. 9. 2023 (dále jen „**návrh**“) bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**správní řízení**“).

3. Navrhovatel v podaném návrhu napadá postup zadavatele, který pro zadávání veřejných zakázek na služby spočívající v provádění letní a zimní údržby komunikací zvolil zavedení dynamického nákupního sytému (dále také jako „**DNS**“) a následné zadávání veřejných

zakázek v rámci zavedeného DNS. Takový způsob zadávání veřejných zakázek vzhledem k jejich předmětu považuje navrhovatel za nevhodný a v rozporu se zákonem. Navrhovatel v návrhu tvrdil, že mu v souvislosti s nevhodně zvoleným postupem zadávání veřejných zakázek hrozí újma ve formě ušlého zisku z podnikatelské činnosti při potenciální realizaci předmětné veřejné zakázky, a to z důvodu, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a veřejnou zakázku zadával „standardně" v rámci otevřeného či užšího řízení s řádně specifikovaným předmětem a rozsahem plnění, byl by navrhovatel schopen kvalifikovaně nacenit svou nabídku, která by jako celek mohla být konkurenceschopnější.

4. Podle navrhovatele je postup zadavatele spočívající ve vyhlášení zadávacího řízení na zavedení DNS v rozporu se zákonem. Navrhovatel tvrdí, že služby, které zadavatel poptává, nelze označit za služby běžné a obecně dostupné ve smyslu § 138 odst. 1 zákona. Tento závěr navrhovatel odůvodnil výkladem anglického textu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jen „**zadávací směrnice**") a odkazy na komentářovou a odbornou literaturu, ze kterých má vyplývat, že DNS může být zaveden pro zadávání veřejných zakázek pouze s takovým předmětem, který nevyžaduje zvláštní proceduru při přípravě a nejedná se o specifické plnění odpovídající zvláštním potřebám zadavatele. Předmětem veřejné zakázky je přitom podle navrhovatele plnění, které vyžaduje rozsáhlou přípravnou fázi, a to pořízení techniky, zřízení dispečinku, alokaci zdrojů a kapacit, včetně kapacit pro zajištění pohotovosti, a úzkou kooperaci dodavatele a zadavatele. Zároveň navrhovatel poukazoval na to, že poptávané služby, zejména s ohledem na jejich komplexnost a periodicitu, doposud nikdy nebyly v DNS poptávány. Postup zadavatel pak má být rovněž v rozporu s principy účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti (tzv. principy „3E"), když se zadáváním veřejných zakázek na poptávané služby v rámci zavedeného DNS se zadavatel vystavuje riziku, že neobdrží žádné nabídky, případně obdrží nabídky za ceny podstatně vyšší, než jsou běžné tržní ceny.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 14. 11. 2023 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0549/2023/VZ, č. j. ÚOHS-45272/2023/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**"). Napadeným rozhodnutím Úřad návrh navrhovatele zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

6. Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že jakkoliv zadavatelem poptávané služby, které jsou předmětem veřejné zakázky, tedy letní a zimní úklid komunikací, vyžadují určitou přípravnou fázi, tak tato skutečnost není v rozporu s tím, že se jedná o běžné a dostupné plnění ve smyslu § 138 odst. 1 zákona. Za rozhodné kritérium Úřad považuje to, zda se jedná o plnění, které je na trhu běžně k dispozici, což v případě služeb znamená, že jde o služby, které dodavatelé na trhu běžně a pravidelně poskytují, a nejde tedy o nějakou „speciální" službu vymykající se standardnímu plnění poskytovanému na daném trhu. Právě o takové plnění se pak podle Úřadu v řešené věci jedná, a tudíž nelze v jeho poptávání prostřednictvím DNS spatřovat rozpor se zákonem, jak to tvrdí navrhovatel. Pokud navrhovatel namítá, že plnění předmětu veřejné zakázky si vyžaduje rozsáhlou přípravnou fázi, pak Úřad v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že samotná skutečnost, že veřejná zakázka má být zadávána v rámci DNS, realizaci takové přípravy nijak nevylučuje.

7. Ohledně navrhovatelem namítaného nedodržení principů 3E zadavatelem Úřad uvedl, že v této otázce není příslušný k výkonu dozoru nad postupem zadavatele. Zákon neupravuje

postup zadavatele z hlediska dodržování pravidel 3E, zájem na naplnění těchto zásad je reflektován pouze nepřímo, a to požadavky na uzavírání smluv na veřejné zakázky prostřednictvím formalizovaného procesu garantujícího zachování hospodářské soutěže.

8. V napadeném rozhodnutí pak Úřad rovněž podrobil přezkumu rozhodnutí, kterým zadavatel odmítl námitky navrhovatele, přičemž dospěl k závěru, že toto odpovídalo nárokům, jaké na ně klade § 245 odst. 1 zákona, a zadavatel se tudíž v souvislosti s rozhodnutím o námitkách nedopustil porušení zákona.

III. Rozklad navrhovatele

9. Proti napadenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 29. 11. 2023 rozklad, který byl Úřadu doručen téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 14. 11. 2023. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě. Podaný rozklad navrhovatel doplnil dne 24. 1. 2024.

Námitky rozkladu

10. Navrhovatel namítá, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném skutkovém a právním posouzení věci. Úřad se měl při svém postupu rovněž dopustit procesních pochybení.

11. Konkrétně navrhovatel Úřadu vytýká, že nedostatečně zjistil skutkový stav, v důsledku čehož dospěl k nesprávným právním závěrům. Zejména se to má týkat závěru Úřadu, že míra součinnosti před zahájením prací, které mají tvořit předmět DNS, nebrání v poptávání těchto služeb v rámci DNS, ke kterému měl Úřad dospět, aniž by se zabýval otázkou charakteru nezbytné součinnosti a přípravy a aplikoval tak obecný závěr na řešený případ bez přihlédnutí k jeho individuálním okolnostem. Zároveň měl Úřad postupovat v rozporu s vlastní rozhodovací praxí, když ve vztahu k § 138 odst. 1 zákona uplatňuje extenzivní výklad toho, co zadavatel označuje jako výjimku z užití transparentnějších postupů podle zákona, ačkoliv extenzivní výklad aplikace jakékoli výjimky je nepřípustný.

12. Dále navrhovatel namítá, že Úřad s odkazem na zásadu koncentrace odmítl jako nové skutečnosti podstatnou část argumentů navrhovatele. Podle navrhovatele se přitom jednalo pouze o prohloubení jeho stávající argumentace, přičemž navrhovatel vyvracel argumentaci ze zadavatelova vyjádření k návrhu. Zároveň navrhovatel tvrdí, že sám suploval roli Úřadu, který podle něj rezignoval na ověření pravdivosti vzájemně kontradiktorních vyjádření např. dotazem na jiné dodavatele či zadavatele. Tento postup rovněž přispěl dle navrhovatele k nedostatečnému zjištění skutkového stavu ze strany Úřadu.

Závěr rozkladu

13. V závěru podaného rozkladu navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu buďto napadené rozhodnutí změnil tak, že se zadávací řízení na veřejnou zakázku ruší, nebo aby napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

15. Zadavatel se k podanému rozkladu vyjádřil podáním, které bylo Úřadu doručeno dne 7. 12. 2023. Zadavatel je toho názoru, že navrhovatel ve svojí argumentaci záměrně zveličuje komplexnost zadavatelem poptávaných služeb. Zadavatel připouští, že služby zajištění letní a zimní údržby komunikací jako celek bezpochyby mohou vykazovat značnou míru komplexnosti, nicméně komplexnější činnosti mají být zajištěny především samotným zadavatelem, který v rámci veřejné zakázky bude poptávat pouze doplnění vlastních kapacit. Zároveň zadavatel poukazuje na to, že průběh zadávacího řízení nasvědčuje tomu, že na trhu působí dostatek dodavatelů, kteří jsou ochotni veřejnou zakázku tak, jak je zadávána, akceptovat a DNS se účastnit. Pokud navrhovatel namítá, že takovým způsobem doposud předmětné služby poptávány nebyly, pak zadavatel poukazuje na to, že situace na území hlavního města Prahy je v porovnání s jinými městy v ČR zcela specifická.

16. Závěry napadeného rozhodnutí stejně jako postup Úřadu zadavatel považuje za zcela správné a v závěru svého vyjádření navrhuje, aby předseda Úřad podaný rozklad zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadaného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.

18. Napadené rozhodnutí je správné a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo napadené rozhodnutí potvrzeno a rozklad zamítnut.

V. K námitkám rozkladu

19. Klíčovou otázkou v řešené věci je to, zda je předmět veřejné zakázky – práce letní a zimní údržby pozemních komunikací – slučitelný s jeho poptáváním prostřednictvím dynamického nákupního systému. Navrhovatel je toho názoru, že zavedení dynamického nákupního systému je s ohledem na předmět plnění veřejné zakázky v rozporu se zákonem.

20. Navrhovatel neslučitelnost předmětu veřejné zakázky se zadáváním prostřednictvím DNS spatřuje především v celkové náročnosti a komplexnosti předmětu plnění, zejména pak v rozsahu přípravné fáze, která předchází samotné realizaci prací údržby. S ohledem na míru komplexnosti se pak podle navrhovatele nemůže jednat o běžně a obecně dostupné služby ve smyslu § 138 odst. 1 zákona. Zároveň právě kvůli míře komplexnosti není podle navrhovatele možné přijmout Úřadem rozvíjenou analogii mezi pracemi údržby a běžnými stavebními pracemi či údržbou informačního systému. S hodnocením míry komplexnosti předmětu plnění pak souvisí i námitky navrhovatele proti postupu Úřadu, který neměl dostatečně zjistit skutkový stav. Navrhovatel v zásadě zastává ten názor, že pokud by Úřad

dostatečně zjistil skutkový stav, pak by se musel ztotožnit s navrhovatelovou argumentací ohledně komplexního charakteru předmětu plnění.

21. Při hodnocení předmětu veřejné zakázky je třeba v prvé řadě přihlédnout k tomu, jak jej v zadávací dokumentaci vymezil zadavatel. Dle bodu 3.1. zadávací dokumentace je zadavatelem zaváděný dynamický nákupní systém *„plně elektronický systém sloužící pro zadávání dílčích veřejných zakázek na zajištění kapacit pro provádění letní a zimní údržby pozemních komunikací a obsluhy odpadkových košů a dalších činností s tím souvisejících, který je časově omezený na dobu 5,5 let (66 měsíců) a je otevřený po celou dobu svého trvání všem dodavatelům*." Předmětem veřejných zakázek zadávaných v DNS je podle bodu 4.1. zadávací dokumentace zajištění následujících činností:

   a) „celoroční úklid motoristických komunikací;

   b) celoroční úklid nemotoristických komunikací a případně dalších ploch;

   c) sezónní (letní, zimní) úklid motoristických komunikací;

   d) sezónní (letní, zimní) úklid nemotoristických komunikací a případně dalších ploch;

   e) zimní údržba na motoristických komunikacích, včetně zajištění posypu chemickým a inertním materiálem, včetně případného zajištění dodávek inertního materiálu;

   f) zimní údržba na nemotoristických komunikacích, včetně zajištění posypu chemickým a inertním materiálem, včetně případného zajištění dodávek inertního materiálu;

   g) obsluha odpadkových košů."

22. Zadavatel zároveň v preambuli zadávací dokumentace rozsah plnění do určité míry kvalifikoval, když uvedl: *„Společnost Pražské služby, a.s. (dále jen „zadavatel") hodlá za užití § 11 ZZVZ (tzv. in-house výjimky) uzavřít smlouvu o zajištění části výkonu letní a zimní údržby komunikací na území hl. města Prahy se správcem komunikací, společností Technická správa komunikací hl. města Prahy, a.s. („TSK"). S ohledem na nedostatečnou interní kapacitu zadavatele na zajištění celkového předpokládaného plnění TSK a s ohledem na sezónnost tohoto plnění, nebo pro ostatní potřeby zadavatele, hodlá zadavatel v souladu s § 138 a násl. ZZVZ realizovat zadávací řízení na zavedení dynamického nákupního systému (dále též „DNS") k uspokojení těchto chybějících potřeb*." Účelem veřejné zakázky tak zjevně není zajistit poptávané služby v rozsahu „kompletního plnění", ale pouze v tom rozsahu, v jakém nebudou k jejich zajištění postačující vlastní kapacity zadavatele. Vzhledem k tomuto se jeví jako důvodný záměr zadavatele zadávat dílčí veřejné zakázky, když lze připustit, že v časovém horizontu 5,5 let, na které je DNS omezený, mohou být kapacity zadavatele proměnlivé.

23. Jako východisko sporné otázky je nutno především hodnotit předmět veřejné zakázky s ohledem na § 138 odst. 1 zákona. Podle tohoto ustanovení zadavatel může zavést dynamický nákupní systém, kterým se pro účely zákona rozumí plně elektronický, otevřený systém pro zadávání veřejných zakázek, jejichž předmětem je pořízení běžného, obecně dostupného zboží, služeb nebo stavebních prací. Zadavatel zavede dynamický nákupní systém v zadávacím řízení, ve kterém postupuje přiměřeně podle pravidel pro užší řízení. Zadavatel může rozdělit dynamický nákupní systém do kategorií, které jsou objektivně vymezeny na základě předmětu veřejných zakázek nebo jejich územního rozsahu.

24. Zákon tedy okruh plnění, která mohou být zadávána v rámci DNS, do určité míry kvalifikuje, když se má jednat o zboží, služby nebo stavební práce, které jsou běžné a obecně dostupné. Existenci určitých kritérií pro předmět plnění a nutnost jejich posouzení pak reflektuje i rozhodovací praxe Úřadu. Zde lze odkázat např. na rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0037/2022/VZ, č. j. ÚOHS-12744/2022/163 ze dne 22. 4. 2022: *„Výše uvedený závěr a priori nevylučuje zavedení dynamického nákupního systému ve vztahu k IT službám. Podpora a údržba informačních systémů mohou být dle mého názoru typickým příkladem služby, kterou lze zadávat v dynamickém nákupním systému (byť konkrétní skutkové okolnosti mohou být příčinou nemožnosti i tyto služby zadávat v dynamickém nákupním systému). Jedná se totiž především o službu obecného rázu, službu spíše opakovanou. Dynamický nákupní systém však nelze využívat k zajištění tak specifického plnění, jako je v tomto případě rozvoj či vývoj software, neboť to neodpovídá znění § 138 odst. 1 zákona. (…) Závěrem uvádím, že je obtížné stanovit přesnou linii a obecně určit, které plnění běžným je a které už nikoliv, aby byla naplněna dikce zákona. K tomu lze pro ilustraci uvést citaci ze zahraniční odborné literatury: „Thus such a system may only be used for purchases that are ‚commonly used‘ and which meet the procuring entity's requirements ‚as generally available on the market‘ – that is, apparently, without adaptation for the entity's use. (…) This definition gives rise to a number of uncertainities, such as the extent of use by other entities that is required for a product to be considered in common use“ (Sue ARROWSMITH. The law of public and utilities procurement. Regulations in the EU and UK. Volume 2. Third Edition. Sweet & Maxwell, 2018, s. 669). (Volně přeloženo předsedou Úřadu: Takový systém může být použit pouze pro nákupy „běžně užívaného“ zboží, které splňuje požadavky zadavatele jako „obecně dostupné na trhu“ – tj. bez úprav pro potřeby konkrétního zadavatele. (…) Tato definice vyvolává řadu nejasností, jako je nutný rozsah použití jinými subjekty, aby mohl být výrobek považován za běžně používaný.). Je zřejmé, že se od zavedení dynamického nákupního systému posunulo vnímání tohoto institutu a s tím i zboží, které v něm zadavatelé poptávají. Tomu odpovídá i starší komentářová literatura typicky zmiňující kancelářské potřeby, pohonné hmoty či dodávky z oblasti informačních technologií. Aktuálně je tak dynamický nákupní systém využíván například i na opakující se běžné právní služby.“* K otázce plnění ve smyslu § 138 odst. 1 se pak vyjadřuje i rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0534/2021/VZ, č. j. ÚOHS-31229/2022/500 ze dne 8. 9. 2022: *„existuje zde [při posouzení běžnosti plnění s ohledem na jeho složitost a specifičnost; pozn. Úřadu] poměrně rozsáhlá ‚šedá zóna,‘ v rámci které je nutno posuzovat náročnost a obvyklost plnění ad hoc,“ přičemž „obvyklost předmětu plnění nelze posuzovat pohledem ‚člověka z ulice,‘ ale z hlediska obvyklé praxe zadavatele, relevantního trhu a předmětu plnění.“*

25. Jakkoliv tak rozhodovací praxe vychází z existence kritérií pro zadávání v DNS, tak tato kritéria vnímá jako ne zcela jasná. Nutnost posuzovat dostupnost a běžnost plnění ve vztahu k trhu pak znamená, že se bude jednat o kritéria do značné míry „živá“, formovaná vyvíjející se podobou trhu, na které se svojí poptávkou podílejí i zadavatelé a zajištěním dostatečné nabídky i dodavatelé. Z této perspektivy je třeba vidět jako nedůvodný argument navrhovatele, že žádný zadavatel doposud obdobné plnění prostřednictvím DNS nepoptával. V samotném (údajném) prvenství zadavatele lze stěží spatřovat důvody, pro které by jeho postup neměl být v souladu se zákonem. Je totiž jasné, že vždy bude některý zadavatel zadávat určitý druh plnění v DNS poprvé.

26. Podstatou navrhovatelovy argumentace ve vztahu k výkladu § 138 odst. 1 zákona, respektive kritérií běžnosti a dostupnosti plnění je v zásadě to, že by tato kritéria měla být vykládána restriktivně. Navrhovatel vytýká Úřadu, že postupuje v rozporu se svojí ustálenou rozhodovací praxí, když neaplikuje restriktivní výklad pro DNS, který má být podle navrhovatele výjimkou ze standardních postupů předvídaných zákonem pro zadávání veřejných zakázek. Se zadavatelem lze v obecné rovině souhlasit s nutností restriktivního přístupu při aplikaci výjimek ze standardních postupů podle zákona, nicméně v řešené věci se o takovou výjimku nejedná. Dynamický nákupní systém představuje zcela legitimní a zákonem upravený postup, kde zadavatel postupuje dílem podle zvláštní úpravy pro DNS stanovené § 138 až § 142 zákona, dílem pak přiměřeně podle pravidel pro užší řízení (při zavádění DNS) a ustanovení zákona, na která zvláštní úprava DNS odkazuje. Restriktivní výklad je na místě tam, kde aplikace výjimky (zde lze poukázat např. na výjimky vymezené v § 29 až § 31 zákona či na § 63 a násl. zákona) může vést k postupu mimo zadávací řízení či k postupu v zadávacím řízení, které není otevřeno hospodářské soutěži (typicky např. jednací řízení bez uveřejnění). Naproti tomu DNS je velmi otevřený způsob zadávání veřejných zakázek, když umožňuje přístup nových dodavatelů po celou dobu jeho trvání.

27. Jakkoliv je okruh plnění, která mohou být předmětem zakázek zadávaných prostřednictvím DNS, do určité míry omezen, nelze v takovém omezení spatřovat definující znak DNS. Zde lze odkázat např. na komentářovou literaturu, která v DNS spatřuje alternativu k rámcové dohodě, přičemž u rámcové dohody zákon žádné omezení předmětu plnění nestanovuje (nelze ovšem přehlédnout, že i v případě rámcové dohody bude přítomno omezení předmětu plnění vyplývající z toho, zda je vzhledem k jeho charakteru pro zadavatele vůbec účelné ho tímto způsobem poptávat): „*Uvedené je zdůrazněno i tím, že v souvislosti s používáním DNS nesmí být od dodavatelů vyžadována jakákoliv úplata, a to jak přímá, tak nepřímá. DNS se někdy nazývá elektronickou rámcovou dohodou. Základním rozdílem oproti rámcové dohodě je jeho trvalá otevřenost vůči jakýmkoliv novým dodavatelům, kteří mohou v průběhu jeho trvání kdykoliv podat žádost o účast a v případě splnění podmínek DNS musí být do DNS zadavatelem zařazeni; tím se zvyšuje konkurence mezi dodavateli a podporuje hospodářská soutěž. Oproti DNS je rámcová dohoda svým charakterem uzavřená, tedy za doby jejího trvání nemůže dojít k rozšíření počtu jejích účastníků (§ 131). Pokud je DNS využíván v rámci centralizovaného zadávání, pak se na rozdíl od rámcové dohody může také kdykoliv v průběhu trvání DNS měnit bez dalšího okruh pověřujících zadavatelů (§ 9 odst. 4).*“[1]

28. Zároveň není možné pominout inherentně prosoutěžní charakter DNS, který lze zřetelně ilustrovat právě na řešené věci. Pokud by zadavatel postupoval tak, jak se domáhá navrhovatel, a veřejnou zakázku vymezenou totožným okruhem předmětu plnění zadal na totožnou dobu např. v otevřeném řízení, pak by došlo k „fixaci“ realizace celého předmětu plnění pouze na jednoho dodavatele. Naopak při zadávání dílčích veřejných zakázek v rámci DNS lze předpokládat, že okruh dodavatelů, jak ve vztahu k předmětu plnění, který bude rozdělen na více dílčích částí, tak k možnosti přistoupit k účasti v DNS po celou dobu jeho trvání, bude z podstaty věci širší, a navíc přístupný i pro menší dodavatele.

[1] ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1010–1011.

29. Lze tak shrnout, že jakkoliv ze zákona vyplývá omezení co do okruhu plnění, která mohou být poptávána prostřednictvím DNS, tak zároveň není důvodné, aby při hodnocení přípustnosti takového plnění bylo postupováno restriktivně.

30. V souladu s výše uvedenými závěry reflektujícími rozhodovací praxi Úřadu hodnotil Úřad předmět plnění v napadeném rozhodnutí, kde rozhodující kritérium spatřoval v tom, zda se jedná o plnění, které je na trhu běžně k dispozici. To v případě služeb znamená, že jde o služby, které dodavatelé na trhu běžně a pravidelně poskytují, a nejde tedy o nějakou „speciální" službu vymykající se standardnímu plnění poskytovanému na daném trhu. Dospěl přitom k závěru, že se skutečně jedná o běžné plnění, když jeho podstata, tj. provádění údržby komunikací, je bez ohledu na konkrétního objednatele stále stejná, a to včetně úkonů, které dle navrhovatele bude nutné učinit v rámci přípravné fáze (neboť tytéž úkony by dodavatel musel učinit i v případě poskytování poptávaných služeb pro jiného objednatele). S těmito závěry (viz body 85 a 86 napadeného rozhodnutí) se předseda Úřadu zcela ztotožňuje.

31. Předmětem plnění v řešené věci je údržba komunikací, tedy činnost, kterou je nutno zajistit ve vztahu k prakticky jakékoliv komunikaci. Poptávka po takové službě je tedy velmi pravidelná a setrvalá, neboť veřejní zadavatelé (typicky územněsprávní celky) jsou povinni zajistit odpovídající stav komunikací. Z podstaty věci je tak přítomen mimořádně široký okruh zadavatelů, kteří takové plnění poptávají. Na to reagovala i nabídka těchto služeb na trhu, neboť se jedná o služby, které mají velmi stabilní odbytiště, a proto jsou pro dodavatele zdrojem poměrně stabilních příjmů. Spolu v širokou poptávkou po těchto službách tedy existuje i jejich podobně široká nabídka. Existuje tedy rovněž široký okruh dodavatelů, kteří jsou schopni daný předmět plnění realizovat (nelze ovšem pominout, že řada zadavatelů – územněsprávních celků – disponuje vlastními kapacitami k realizaci takového plnění). Samotná podstata plnění je pak prakticky neměnná, ať už bude prováděna pro jakéhokoliv zadavatele.

32. Zde lze pro hodnocení předmětu plnění jako příhodný vidět termín „*off-the-shelf products*" užitý v anglo-jazyčném znění čl. 63 zadávací směrnice, na kterou navrhovatel odkazuje. Jeho optikou si lze položit otázku, zda jakýkoliv zadavatel může sáhnout na onu pomyslnou polici a vzít si z ní takové plnění, které bude svojí podstatou odpovídat jeho potřebám, přičemž jeho podstata bude neměnná bez ohledu na to, který zadavatel po něm sahá. V případě údržbových prací se pak o takové plnění bezpochyby jedná (samozřejmě s jistou mírou abstrakce od dílčích detailů).

33. Navrhovatel odmítá závěry o tom, že by práce údržby měly být běžné a obecně dostupné s odkazem na jejich komplexnost, kterou spatřuje především v tom, že takové práce vyžadují mimořádnou přípravu a součinnost nad rámec realizace samotné údržby. Zároveň navrhovatel poukazuje na značnou míru individualizace předmětu plnění ve vztahu ke konkrétnímu zadavateli. Navrhovatel rovněž argumentuje odlišným charakterem plnění, která jsou obvykle v rámci DNS zadavateli poptávána, když se má jednat např. o jednodušší stavební práce, které se podle navrhovatele svojí komplexností nemohou pracím údržby rovnat.

34. Pokud jde o navrhovatelem namítané přípravné práce, součinnost a individualizaci plnění, pak s ním lze souhlasit v tom, že se můžou promítnout do celkové komplexnosti konkrétního plnění. Nicméně tyto skutečnosti nemohou mít vliv na samotné hodnocení toho, zda se jedná

o plnění běžné a dostupné. Jak konstatoval předseda Úřadu ve výše citovaném rozhodnutí, náročnost a obvyklost plnění je nutno posuzovat z hlediska relevantního trhu a konkrétního předmětu plnění. Navrhovatelem namítané prvky přinášející komplexnost plnění přitom nejsou nijak specifickými pro zadavatele a předmět plnění v řešené věci, ale jsou neoddělitelnými průvodními jevy vyplývajícími ze samotné podstaty plnění. Jedná se současně o specifika plnění, se kterými je schopno se vypořádat velké množství dodavatelů, neboť na poměrně setrvalou poptávku zadavatelů o služby údržby komunikací reaguje přiměřené množství dodavatelů. Pokud navrhovatel poukazuje na nutnost zajištění komunikace s dispečinkem, provádění prací podle harmonogramu či rozmístění skladů posypového materiálu, pak se jedná o prvky, které jsou s realizací daného typu plnění běžně spojeny, ať už by byly prováděny kdekoliv.

35. Rovněž lze odmítnout tu argumentaci navrhovatele, že pokud jsou v rámci DNS poptávány např. stavební práce či IT služby, pak se jedná o plnění méně náročná. K hodnocení běžnosti a dostupnosti plnění je třeba přistupovat s ohledem na jeho předmět a relevantní trh, sotva tak lze porovnávat plnění, která se svým charakterem zásadně liší a která jsou poptávána na odlišném trhu. Otázka, zda je náročnější oprava komunikace či její údržba, případně, zda se údržba komunikací svým charakterem blíží spíše údržbě nebo upgradu informačního systému, je tak pro řešenou věc irelevantní. Nad rámec tohoto závěru lze ostatně konstatovat, že i jednodušší stavební práce či IT služby vyžadují určitou míru individualizace a koordinace, kterou ostatně vyžadují snad všechny veřejné zakázky. Je však nutno posoudit, zda tato míra individualizace nepřekračuje hranici běžného plnění. Vzhledem ke skutečnosti, že údržba komunikací probíhá na většině komunikací shodně, lze jen stěží konstatovat, že by se jednalo o služby jakkoliv specifické či významně individualizované.

36. Z této perspektivy jsou zároveň irelevantní i navrhovatelem předkládané důkazní prostředky, které měly prokazovat komplexnost plnění – smlouva o poskytování služeb údržby mezi navrhovatelem a zadavatelem z roku 2018 a návrhy obdobných smluv zadavatelů město Karlovy Vary a město Ústí nad Labem (předseda Úřadu poznamenává, že k těmto důkazním prostředkům Úřad v napadeném rozhodnutí nepřihlédnul vzhledem k zásadě koncentrace řízení, což považuje za důvodné a blíže se k tomu vyjádří níže) – když z nich nevyplývá nic jiného než obdobný charakter plnění bez ohledu na to, pro jakého zadavatele je poskytováno. Nijak z nich tak nevyplývá, že by plnění v řešené věci svým charakterem nějak vybočovalo nad rámec toho, co je běžné v kontextu relevantního trhu.

37. Vzhledem k tomu, jakým způsobem je nutné přistupovat k hodnocení plnění ve vztahu k § 138 odst. 1 zákona, tedy především s ohledem na konkrétní předmět plnění a relevantní trh, jsou zcela nedůvodná tvrzení navrhovatele, který interpretuje závěry Úřadu tak, že v rámci DNS může být zadáváno prakticky cokoliv. To, že z § 138 odst. 1 zákona určitá kritéria vyplývají a je nutno je hodnotit, závěry ani tohoto, ani napadeného rozhodnutí nijak nepopírají.

38. Veřejné zakázky, na které navrhovatel odkazuje, ovšem představují zajímavou perspektivu k jeho námitce, že z počtu dodavatelů, kteří podali žádost o účast v DNS, nevyplývá, že je předmět veřejné zakázky vhodný k zadávání prostřednictvím DNS (respektive že z počtu účastníků ve skutečnosti vyplývá, že k zadávání v rámci DNS vhodný není). V případě veřejné zakázky „Letní a zimní údržba pozemních komunikací na území hl. m. Prahy“ [2], kterou zajišťoval

[2] https://www.etendry.cz/detail/201853-Letni-a-zimni-udrzba-pozemnich-komunikaci-na-uzemi-hl-m-Prahy.html

zadavatel údržbu komunikací na území hl. m. Prahy v letech 2018-2023, se zadávacího řízení zúčastnil jeden dodavatel. U veřejné zakázky „Letní a zimní údržba místních komunikací na území města Karlovy Vary v období 11/2019–10/2024“[3] se zadávacího řízení zúčastnili dodavatelé dva, zadávacího řízení na část 1 veřejné zakázky „Komunální služby pro Ústí nad Labem“[4] pak dodavatelé tři.

39. S navrhovatelem lze souhlasit v tom předpokladu, že někteří z dodavatelů, kteří podali žádost o účast v DNS, mají zájem především o méně náročnou část předmětu veřejné zakázky. Nicméně to koresponduje s celkovou koncepcí zadavatelem zaváděného DNS, kdy mají být zadávány zakázky na jednotlivá dílčí plnění. S ohledem na výše uvedené srovnání s veřejnými zakázkami, na které odkazoval navrhovatel, nelze než se ztotožnit se závěrem napadeného rozhodnutí o šíři hospodářské soutěže v posuzované veřejné zakázce. Skutečnost, že žádost o účast podalo přinejmenším 29 dodavatelů, svědčí o tom, že existuje větší počet dodavatelů, kteří jsou připraveni poptávané služby zadavateli poskytnout. Tím, že zadavatel hodlá poptávané služby zadávat v DNS, nedošlo tedy k omezení hospodářské soutěže.

40. Navrhovatel dále namítá, že míra nezbytné přípravy a součinnosti jdoucí nad rámec samotných prací údržby komunikací, vylučuje zadávání takových prací v rámci DNS, když zadáváním v rámci DNS nebude poskytnut dostatečný prostor, který by předcházel samotnému výkonu prací. V této námitce navrhovatel vychází z premisy, že zadávání veřejné zakázky v rámci DNS znamená její zadávání bez dostatečného časového prostoru pro přípravu na zahájení samotné realizace služeb“. Ustanovení § 141 odst. 3 zákona sice stanovuje nejkratší přípustnou lhůtu pro podání nabídek v délce 10 dní (přípustná je i lhůta kratší, ale pouze za podmínky písemného souhlasu všech dodavatelů zařazených do DNS či jeho příslušné kategorie), nicméně i tato zákonná úprava je dále korigována zásadou přiměřenosti.[5] Zároveň je třeba vzít v úvahu, že je to především sám zadavatel, kdo má zájem na řádné realizaci plnění. Tento zájem je v řešené věci o to větší, když jím zadavatel do značné míry naplňuje své povinnosti vyplývající ze zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a dalších podzákonných předpisů. Sotva tak lze očekávat, že zadavatel ve vztahu k jednotlivým dílčím zakázkám zvolí takový postup, který by bránil realizaci jejich předmětu, např. stanovil nepřiměřenou lhůtu pro podání nabídek či nedostatečný časový prostor pro přípravu plnění vybraným dodavatelem. Zároveň lze vzít v potaz dobu trvání zadavatelem zaváděného DNS, která činí 66 měsíců. V takovém časovém horizontu si lze dost dobře představit i zadávání dílčích veřejných zakázek, které budou pokrývat vícero období údržbových prací.

41. Navrhovatel se rovněž vymezuje proti tvrzení zadavatele, že tento bude vlastními prostředky schopen zajistit činnosti, které jsou především operativního charakteru, jako je vyhodnocení možných rizik, či zjištění aktuálního stavu v terénu, od kterého se odvíjí zahájení posypu. K tomuto navrhovatel předložil důkazní prostředky v podobě operačních plánů zimní údržby komunikací měst Kladno, Ústí nad Labem, Kolín a Karlovy Vary, ze kterých má vyplývat, že tyto

[3] https://ezak.mmkv.cz/contract_display_769.html

[4] https://zakazky.usti-nad-labem.cz/contract_display_185.html

[5] *„Je třeba pamatovat, že i na tuto lhůtu se vztahuje zásada přiměřenosti v tom smyslu, že lhůta musí být stanovena vždy v přiměřené délce tak, aby byli dodavatelé schopni připravit a podat v jejím rámci relevantní nabídky.“* ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1026

činnosti bývají vykonávány dodavatelem realizujícím práce údržby. Tato námitka ovšem míří mimo podstatu řešené věci, když se vztahuje pouze k předmětům jednotlivých dílčích veřejných zakázek. Stěží lze tak zadavateli vyčítat, že tuto otázku neupravil už v zadávací dokumentaci zaváděného DNS, kde ostatně v čl. 4.1. uvádí: *„Bližší specifikace předmětu veřejných zakázek a její objem, budou upřesněny v Dílčích veřejných zakázkách v DNS. (…) Zadavatel upozorňuje, že s ohledem na vývoj v oblasti poskytování předmětného plnění může být specifikace jednotlivých poptávek upřesňována, a to v jednotlivých výzvách k podání nabídek na základě DNS.“* Zároveň navrhovatel neuvádí žádné věcné argumenty, které by nasvědčovaly tomu, že zadavatel nedisponuje kapacitami k realizaci takových činností nebo, že koordinace takových činností na linii zadavatel – dodavatel by měla být zcela nemožná. To, že takový postup nezvolila např. města Kladno či Karlovy Vary, samo o sobě nesvědčí o tom, že takto nemůže postupovat zadavatel. Ostatně jak bylo uvedeno výše, je to právě zadavatel, kdo má největší zájem na řádné údržbě komunikací, a nelze tak *a priori* očekávat, že zvolí postup, který by ji neumožnil.

42. Mimo podstatu věci pak míří námitky navrhovatele ohledně nepřiměřeného podnikatelského rizika, které má být přenášeno na dodavatele prostřednictvím neurčitě vymezeného předmětu veřejné zakázky a zadáním veřejných zakázek prostřednictvím DNS. Sotva lze spatřovat podnikatelské riziko v samotné účasti v DNS, která pro dodavatele nenese jiné náklady než ty, které souvisejí s podáním žádosti o účast, tedy náklady zcela minimální. Je pak na dodavatelích, aby si jako podnikající profesionálové vyhodnotili svůj zájem o jednotlivé dílčí veřejné zakázky na základě jejich parametrů, stejně tak jako by tomu bylo u jakékoliv jiné veřejné zakázky.

43. Závěrem tak lze výše uvedené shrnout tak, že s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem řešené věci, plnění spočívající v pracích údržby komunikací není plněním, které by nemohlo být poptáváno v rámci dynamického nákupního systému, když splňuje kritéria běžnosti a obecné dostupnosti na trhu vyplývající z § 138 odst. 1 zákona. V tomto závěru se předseda Úřadu ztotožňuje se závěry, ke kterým Úřad dospěl v napadeném rozhodnutí. Předseda Úřadu zároveň považuje za dostatečná východiska, na základě kterých k tomuto závěru Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl, když další zjišťování skutkového stavu, kterého se domáhal navrhovatel, se míjelo s podstatou skutečností rozhodných pro posouzení sporné otázky Úřadem. Tento závěr se jen potvrdil poté, co předseda Úřadu pro úplnost přihlédnul k navrhovatelem předkládaným důkazním prostředkům, kterými se Úřad v napadeném rozhodnutí oprávněně vzhledem k zásadě koncentrace řízení nezabýval.

K aplikaci zásady koncentrace řízení Úřadem

44. Navrhovatel se vymezuje proti postupu Úřadu, který s odkazem na zásadu koncentrace řízení ve smyslu § 251 odst. 4 a 5 zákona nepřihlížel k tvrzením a důkazním prostředkům, které navrhovatel předložil v rámci svého vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 16. 10. 2023 a v rámci vyjádření ze dne 12. 11. 2023. Podle navrhovatele se nejednalo o uvedení nových skutečnosti ve smyslu § 251 odst. 4 zákona, ale pouze o prohloubení stávající argumentace, které má být i na základě rozhodovací praxe Úřadu přípustné.

45. Po seznámení se s navrhovatelovými tvrzeními a předloženými důkazními prostředky v jeho výše uvedených podáních předseda Úřadu souhlasí s navrhovatelem v tom, že se nejednalo o nové skutečnosti uvedené v návrhu nad rámec podaných námitek ve smyslu § 251 odst. 4

zákona, ke kterým by Úřad neměl přihlížet. Zároveň je předseda toho názoru, že formulace bodů 95 a 96 napadeného rozhodnutí může vzbuzovat dojem, že důvod pro nepřihlédnutí k tvrzení a podkladům předloženým navrhovatelem spočívá právě v tom, že se jedná o nové skutečnosti, které nebyly uvedeny v navrhovatelem podaných námitkách. Nicméně s celkovým závěrem Úřadu o aplikaci zásady koncentrace se předseda Úřadu ztotožňuje.

46. Zde je třeba přihlédnout především k § 251 odst. 5 zákona (na který ostatně bod 95 napadeného rozhodnutí odkazuje). Podle § 251 odst. 5 zákona v řízení zahájeném na návrh mohou účastníci řízení navrhovat důkazy, uvádět skutečnosti a činit jiné návrhy nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, nevztahuje-li se na ně omezení podle odstavce 4; k později uvedeným skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům Úřad nepřihlíží s výjimkou skutečností, návrhů důkazů a jiných návrhů, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí.

47. Navrhovatel tak byl § 251 odst. 5 zákona limitován co do uvádění skutečností a navrhování důkazů lhůtou v délce 15 dní, jejíž běh započal zahájením správního řízení dne 4. 9. 2023. Konec této lhůty pak připadl na 19. 9. 2023. Úřad tak postupoval zcela správně v souladu se zásadou koncentrace řízení, když nepřihlédl k tvrzením a navrhovaným důkazům, která navrhovatel přednesl ve svých vyjádřeních z 16. 10. a 12. 11. 2023, když jimi neměla být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí (což ostatně ani sám navrhovatel netvrdí). Zde je na místě poukázat na vztah mezi výjimkou uvedenou v § 251 odst. 5 zákona, podle které Úřad přihlíží ke skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí, i pokud jsou uplatněny po uplynutí lhůty 15 dnů od zahájení řízení, a výzvou k vyjádření se k podkladům rozhodnutí podle § 261 odst. 3 zákona, na kterou navrhovatel reagoval svým vyjádřením ze dne 16. 10. 2023. Účelem vyjádření se k podkladům rozhodnutí je dát účastníkům řízení prostor právě pro uplatnění těch skutečností, ke kterým by Úřad podle § 251 odst. 5 zákona přihlédnul i po uplynutí 15denní lhůty stanovené tímto ustanovením. To ovšem navrhovatel neučinil a ve svých vyjádřeních, jak sám tvrdí, pouze prohluboval dosavadní argumentaci a vedl polemiku s vyjádřením zadavatele k návrhu.

48. S argumentací zadavatele ohledně obecnosti plnění zadávaného prostřednictvím DNS se pak Úřad vypořádal zcela dostatečně a případné plány údržby byly pro podstatu věci irelevantní, jak je ostatně konstatováno i v tomto rozhodnutí, v němž předseda Úřadu částečně přihlédnul k obsahu navrhovatelových vyjádření z 16. 10. a 12. 11. 2023. Navíc, pokud chtěl navrhovatel předloženými plány údržby podpořit svou argumentaci o složitosti přípravné fáze veřejné zakázky, mohl již při podání návrhu využít i plány z minulých let, a nikoliv čekat na vypracování plánů pro rok 2024. Nešlo přeci o jakékoliv konkrétní skutečnosti vztahující se k zimě 2023/2024, ale o obecné tvrzení směřující ke složitosti veřejné zakázky.

49. Pro úplnost je pak třeba uvést, že jakkoliv v tomto rozhodnutí předseda Úřadu částečně přihlédnul k obsahu navrhovatelových vyjádření z 16. 10. a 12. 11. 2023, pak to neznamená, že by Úřad v napadeném rozhodnutí jakkoliv pochybil, když tak sám neučinil. Zároveň předseda Úřadu opakuje, že i pokud by k nim Úřad v napadeném rozhodnutí přihlédl, nemohlo by to nijak změnit závěry, ke kterým v něm dospěl.

VI. Závěr

50. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. act Řanda Havel Legal advokátní kancelář s.r.o., Truhlářská 1104/13, 110 00 Praha 1,
2. Mgr. Daniel Jankanič, advokát, Dělnická 213/12, 170 00 Praha 7

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy